A lelőhely a Balkányi-folyástól délre kb. 500 méterre, és az ebből déli irányba leágazó szivárgó csatornától nyugatra, ennek magaspartján, két alacsony dombháton, ill. azok közvetlen környezetében helyezkedik el.

Az általunk megkutatott terület nagysága hozzávetőlegesen 16 000 m², melyen 80 objektumot azonosítottunk. Feltártunk két, egymástól távol, zsugorított helyzetben eltemetett, valószínűleg bronzkori sírt. Sikerült körülhatárolnunk és teljesen feltárnunk egy 9 (?) síros kora vaskori hamvasztásos temetőt. A temetkezések egy csoportban helyezkedtek el a domb nyugati oldalán, egészen a legmélyebb részig húzódva. Előkerült a temetőhöz tartozó telep részlete is, mely lakóépületekből, gödrökből, és egy kemencéből állt. A legkésőbbi időszakot egy néhány házból és gödörből álló szarmata telep maradványai képviselték.

Munkatársak: Nagy Márta régész, Lukács József régészhallgató, Gábor Tamás és Svéda Csaba rajzolók.

Pintye Gábor

262. Nagykónyi határa

(Tolna megye) Ő, Ró, Kö

Inokai-legelő I.: A Túri-víz és a nyugatról beletorkolló Bodonkúti-árok közti földnyelven, sűrű vetésben római kori cserepeket gyűjtöttem. A lelőhely a patakocska déli oldalán is hosszan folytatódik.

Inokai-legelő II.: Helyi lakosok elmondása szerint a Túri-víz és a Bodonkúti-árok közti földnyelven, egy kisebb kiemelkedésen néhány éve 5-6 hamvasztásos sírt szántottak ki.

Szentkúti-kápolna: A Szentkúti-erdőben eredő Zöldvíz-árok északi oldalán, a patakocska és az egykori vasút között fekvő domboldalon, É–D irányban kb. 400 m hosszan középkori cserepek gyűjthetők. A kápolnától keletre kb. 50 m-re egy csomóban vassalakok vélhetőleg kovácsműhelyt jeleznek. A lelőhely a középkori Inoka faluval azonosítható.

Sziget (Határ-völgy-dűlő): A falutól keletre, a Koppány folyó északi partján nagy kiterjedésű római épületmaradvány található, a kiszántott peremes téglák helyenként néhány méter hosszú falvonulatokat rajzolnak ki még az álló kukoricában is. A helyiek elmondása szerint a falu északi részén fekvő tsz épületeitől nyugat felé haladva egészen lelőhelyünkig találhatók kisebb megszakításokkal római leletek.

K. Németh András

263. Nagyrécse, Baráka-dűlő

(Zala megye) R, B, N, Á

Nagyrécse belterületétől DDNy-ra, a Bakónaki-patakra lejtő domb oldalán és alján húzódik az É–D hossztengelyű, nagyméretű lelőhely, amelynek közepét érinti az M7 autópálya nyomvonala. A 2004. március 29. és július 26. között elvégzett megelőző régészeti feltárás keretében 13 428 m² felületen, 197 objektumot bontottunk ki. A domb oldalán és alján, elszórtan elhelyezkedő településjelenségek (kemencék, vermek, gödrök, árkok, cölöplyukak) több korszakban történt megtelepülésről tanúskodnak.

A középső rézkori Balaton-Lasinja kultúra gazdag kerámialeleteit találtuk 11 objektum betöltésében. A késő rézkori badeni kultúra anyaga 18 objektumban jelentkezett. Még ezeknél is nagyobb arányban tartalmaztak a gödrök (59 objektum) késő bronzkori, az urnamezős kultúrára jellemző leleteket. 45 objektumban 9. századi emlékek bukkantak napvilágra. *(A részletes tanulmányt lásd az 5. oldalon!)* Az Árpád-kort mindössze egy gödör képviselte lelőhelyünkön. A korhatározó leleteket nem tartalmazó, összesen 61 objektumról (kemencékről, cölöplyukakról és gödrökről) csak a feltárás eredményeinek értékelése után dönthető el, hogy mely korszakban keletkezhettek. A feltárt terület északi és déli szélén kibontott árkok késő középkori–kora újkori mezsgyének bizonyultak.

Valamennyi korszak objektumaiból igen változatos, gazdag kerámiaanyag került elő. A feltárás két legkiemelkedőbb lelete a 9. századból származik: egy frank sarkantyú és egy ékszer öntőmintája.

A leletanyag a nagykanizsai Thúry György Múzeum becsehelyi bázisának régészeti raktárába került. Az őskori leletanyag kormeghatározásában dr. Kalicz Nándor volt segítségemre.

Munkatársak: Horváth Krisztián, Horváth Szabolcs, Kámán Beáta technikusok, Fullár Zoltán, Bába Márta egyetemi hallgatók. A geodéziai felmérést Soós Zsolt és Vadász Norbert technikusok végezeték el.

Kvassay Judit

264. Nagyrécse, Péterfai-dűlő

(Zala megye) R

2004. március 29. és április 2. között, valamint szeptember 9–17. között végeztünk régészeti feltárásokat Nagyrécse DNy-i részén, a Péterfai-dűlő nagyrécsei és kanizsai határrészében. É–D-i és K–Ny-i irányba összesen 25 kutatóárkot húztunk, de a nagy felületen (2260 m²) csupán egyetlen rézkori (Balaton-Lasinja) objektumot találtunk. A korábbi terepbejárás által feltételezett őskori és középkori településnyomokat nem tudtuk ásatásunkkal alátámasztani, a szondázás lényegében negatívnak bizonyult.

Straub Péter

265. Nagyrécse, Tüskevári-dűlő

(Zala megye) Á, Kk

2004. április 19. és november 12. között végzett kutatásaink során a lelőhely nyugati felében feltehetően Petend falu késő Árpád-kori objektumait, keletebbre pedig a település 15–16. századi nyomait találtuk meg. Az előbbit széles árok határolta. 2004-ben csak a nyomvonal déli felében dolgoztunk, mindkét településrészt csu-